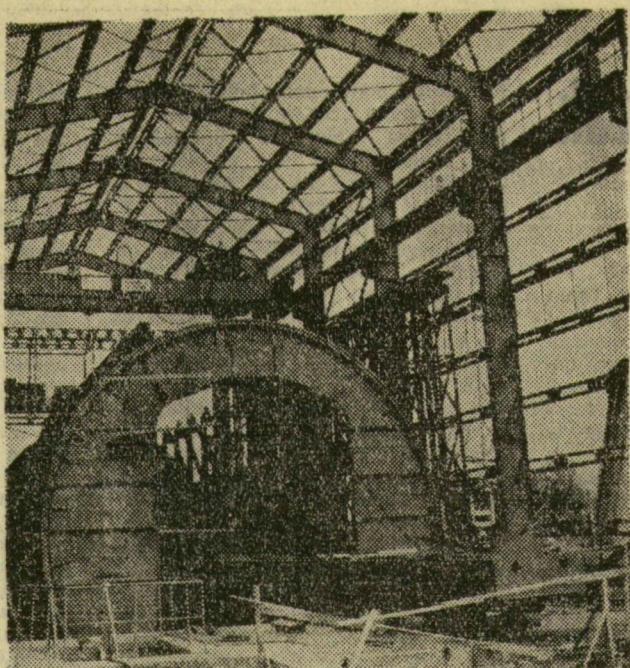

Bővítik a timföld- gyárat

Az alumíniumprogram ke-
retében erőteljesen tovább
bővítik az Almásfüzitői Tim-
földgyárat is. Képünkön:
Szerelik a vasúti teherkocsik
gyors kirakodását szolgáló
vagonbuktatót.

MTI foto — Mező Sándor felvé-
tele

Új munkahelyek csökkent munkaképes- ségű dolgozóknak

Legutóbb tavaly október-
ben foglalkozott a városi ta-
nács végrehajtó bizottsága a
csökkent munkaképességű
dolgozók szegedi foglalkozta-
tási lehetőségeivel. Azóta je-
lent meg a Munkaügyi, az
Egészségügyi és a Pénzügy-
minisztérium együttes rende-
lete, mely már figyelembe
veszi az új gazdaságirányítá-
si rendszer körülményeit, és
sokkal hatékonyabb módsze-
reket ír elő a csökkent mun-
kaképességűek egészségi ál-
lapotának megfelelő rehabi-
litására. A rehabilitáció cél-
ja, hogy a munkaviszonyban
álló csökkent munkaképessé-
gű dolgozók egészségi állapo-
tuk további romlása nélkül,
eredeti munkahelyükön, tel-
jes értékű munkát végezze-
nek.

Az új jogszabály a csök-
kent munkaképességűek szá-
mára alkalmas munkahelye-
ket nem központilag jelöli
ki, erre a munkáltatót köte-
lezi; aki egészségi állapota
miatt alkalmatlan a munká-
ra és még ideiglenesen sem
tud magának munkahelyet
találni, annak anyagi támo-
gatást biztosít; a vállalat-
okat érdekeltté teszi a csök-
kent munkaképességűek fog-
lalkoztatásában.

A rehabilitációs munka le-
hetőségeinek felderítésére
minden vállalatnak bizottsá-
got kellett létrehozni és
jegyzékbe kellett foglalnia az
erre alkalmas helyi munka-
köröket. Emellett egyes vál-
alatoknak szükségessé válhat
a különböző munkafolyama-
tok, munkaeszközök, techno-
logiák átalakítása, a csökkent
munkaképességű dolgozók
átképzése, betanítása. Erre a
célra a tanácstól anyagi tá-
mogatást is vehetnek igény-
be. Anyagi támogatás bizto-
sítható a tanács fejlesztési
alapjából azoknak a vállala-
toknak is, ahol a csökkent
munkaképességűek foglalko-
ztatásának bővítése szük-
séges és indokolt. A csökkent
munkaképességűek számára
úgynevezett keresetkedés-
tést lehet adni bizonyos ese-
tekben, és ha nem dolgoz-
nak, segélyben is lehet őket
részesíteni.

Szegeden jelenleg 138 he-
lyi és 12 központi jellegű bi-
zottság működik, a kerületi
tanácsoknál is alakultak
csökkent munkaképességűek
munkabehelyezésével foglal-
kozó bizottságok. A munka
néhány vállalat kivételével
igen nehezen indult. Eddig
17 vállalatnál 63 dolgozó
más munkakörbe való helye-
zését, illetve segélyben való
részesítését kezdeményezték,
s mindössze öt dolgozó ke-
rült a munkaképesség csök-
kenését felülbíráló bizottság
elő. A vállalatok általában
nem elemezték megfelelően,
hogy mely munkakörben,
milyen feltételekkel, hány
csökkent munkaképességű
dolgozót foglalkoztathatná-
nak, többnyire csak a portás
és telefonkezelő munkakört
jelölték meg ilyen célra. A
jegyzékben végül is mintegy
50–60 fős munkakörben
3759 ember számára biztosí-

tottak foglalkoztatási lehetősé-
get. Ezek a munkakörök
jelenleg is be vannak töltve,
1756 közülük csökkent mun-
kaképességű, s mintegy ezer
az egészséges dolgozó. A
2759 munkahelyből ezer a fo-
nalfeldolgozó vállalatnál, a
FÉMTEX Ktsz-nél és a há-
zipari szövetkezetnél talál-
ható. Mivel az elhelyezésre
váró dolgozók között is sok
a csökkent munkaképességű,
ezért a már más helyen dol-
gozók átcsoportosítására, át-
helyezésére nincs lehetőség.

A városi tanács végrehajtó
bizottsága tegnapi ülésén
többek között úgy határozott,
hogy ellenőrizni fogják a vál-
alatokat, miként hajtják
végre az új jogszabályt, s ha

mulasztást tapasztalnak, szá-
bálysértési eljárást kezdemé-
nyeznek.

A csökkent munkaképessé-
gűek száma körülbelül 3000
—3200-ra tehető Szegeden, s
ez az összes foglalkoztatottak
4–5 százaléka. Közülük je-
lenleg 2400-an dolgoznak, s
900–1000-en várnak olyan
munkára, mely számukra al-
kalmas lenne. A becslés sze-
rint 1969-ben még körülbe-
lül 1100 ember elhelyezésére
lenne szükség. A tapasztalat
szerint nem a segélyezés, ha-
nem a foglalkoztatás oldja
meg a csökkent munkaképes-
ségűek gondjait.

Az elképzelés szerint 1969
végéig a fonalfeldolgozó vál-

Napirenden a munkaerő kérdései

Egyszerűsítik a hagyma- termesztést

A Kisalföld hat termelő-
szövetkezetében természet-
nek idén magról vetett vörös-
hagymát. Az „egyéves hag-
yamatermesztés” tapasztalatait
kedden a dunakiliti Egyetér-
tés és a dunaszegi Úttörő
Tsz-ben tárgyalták meg a
megye tsz szakemberei, vala-
mint a Kertészeti Kutatóin-
tézet munkatársai. A magról
vetett hagymatáblák több
mint 150 mázsás átlagtermést
ígérnek. Az új termesztési
móddal csupán a szaporító
anyag révén holdanként 2000
—3000 forintot takarítanak
meg.

latainál 230–300, a FÉMTEX
Ktsz-nél 150–160, a Buda-
pesti Kézműipari Vállalat
Szegedre települő részlegénél
pedig 300 csökkent munka-
képességű foglalkoztatását
lehetne megoldani, ha sike-
rül megfelelő helyiségekről
és munkaeszközökről gondos-
kodni. Ehhez a városi tanács
fejlesztési alapjából 820 ezer,
a Munkaügyi Minisztérium-
tól 4 millió 576 ezer forint tá-
mogatásra lenne szükség. Ha
a Munkaügyi Minisztérium
kezelésében levő segélykeret
ilyen jellegű felhasználására
nem lesz lehetőség, akkor a
foglalkoztatásra sokkal sze-
relyebbet kell készíte-
ni.

vásárhelyen és Szentesen, a
későbbiekben pedig Csongrá-
don.

A felnőtt szakmunkáské-
pzésről szólva Csongrád me-
gyében olyan szakágakban
képezik át a felnőtt és szak-
képzetlen dolgozókat, ame-
lyekben a hagyományos kép-
zéssel nem lehet biztosítani
a szükségletet. A vas- és az
építőiparban, valamint a me-
zőgazdaság különféle ágaza-
taiban folyik felnőtt szak-
munkásképzés. A vasiparban
idén 425-en, a mezőgazda-
ságban 589-en szereztek
szakmunkásképesítést.

Magyarország története Szakszervezeti hajóút — tíz kötetben

Pamlényi Ervin, az Akadé-
mia történettudományi in-
tézetének osztályvezetője, aki
a tízkötetes Magyarország
története című összefoglalás
szervezési munkálatait irá-
nyítja, nyilatkozott. Eimond-
ta: az elmúlt időszakban sok
jele mutatkozott annak, hogy
növekszik az érdeklődés a
történettudomány eredmé-
nyei, népünk története iránt.
De történettudományunk
belső fejlődése is igényli a
felszabadulás utáni több mint
két évtized rendkívül kiter-
jedt kutatásainak az össze-
foglalását, értékelését. Az el-
ső kötetek felszabadulásunk
25. évfordulója körül készül-
nek el; a mű tehát mintegy
summa lesz a magyar
marxista történettudomány 25
esztendő kutató munkájá-
nak. Ugyanakkor alkalom
lesz arra is, hogy történetku-
tatásunk felemérje az előttünk
álló teendőket.

Amiben nem lehet vita

Megelőzött a burzsoá ideológia és politika „érdek-
lődése” a nemzetközi kommunista és munkás-
mozgalom elméleti kérdései iránt. Ebben persze
soha nem volt hiány, de most szokatlanul erőteljes a
marxista elméleti és politikai kérdésekre fordított fi-
gyelem. Ellenfeleink, úgy látszik, alkalmasnak látják
az időpontot arra, hogy a nemzetközi kommunista és
munkásmozgalmat, a szocialista országok egységét ideo-
lógiai, politikai sílkon bomlasszák; az „oszd meg és ural-
kodj” elvét szeretnék még szélesebb és mélyebb bázison
érvényesíteni.

A burzsoá ideológia és politika természetesen ma is
talál támogatókat a munkásmozgalmon belül is, s ezek
a támogatók jelentkeznek revizionista — tehát a mar-
xizmus alapjait felülvizsgáló — igénnyel, és dogma-
tikus, bürokratikus platformmal is. Mindkét irányzat
végsősorban a burzsoázia malmára hajtja a vizet a nem-
zetközi méretű osztályharcban.

Az utóbbi években a szocialista országokban a szo-
cializmus építésének meggyorsítását, magasabb fokra
emelését szolgáló intézkedések élenkább tették a szel-
lemi életet is. Nem a divat miatt, hanem az új vonások,
lehetőségek keresése érdekében kerülnek napirendre
olyan kérdések, mint a gazdaság irányításának új rend-
szere, vagy a szocialista demokrácia további tökéletesíté-
se stb. Ezeknek a kérdéseknek a napirendre tűzése szin-
te történelmi szükségszerűség és egyáltalán nem divat.
Viszont ebbe az élenk mozgásba kapcsolódik be a maga
eszközeivel a nemzetközi burzsoázia, jól kiszámított és
nem is hatástalan ideológiai fegyverével. Tetszetős jel-
szavakat röpített fel: a „demokratikus szocializmus”-ról,
vagy a „szocializmust kommuniztálj” jelszóval stb.
Úgy látszik, hogy a nyugati elméleti és politikai propa-
ganda elérkezettnek látja az időt arra, hogy a nemzet-
közi kommunista és munkásmozgalomban zajló elmé-
leti és politikai viták kapcsán próbálja megszűnti a maga
hatalmi, politikai pecsenyét.

Lapunk tegnapi számában foglalkoztunk a „tisztá
demokráciával”. Erdemes figyelembe venni a burzsoá
jelszót: „szocializmust kommuniztálj” Ez a kon-
cepció arra „utal”, hogy a szocializmus maradjon meg,
de ne a munkásosztály, ne a kommuniztálj vezetésével.
De akkor hogyan maradjon meg? Kinek és kiknek a ve-
zetésével?

S erre a választ majd az osztályharc logikája adná
meg a gyakorlatban. Ahol nem a kommuniztálj, nem a
munkásosztály van a hatalmon, ott a burzsoázia, a tö-
késoztály a hatalom birtokosa. Nincsen harmadik poli-
tikai erő, s ezt a tökésoztályt éppen úgy tudják,
mint mi. Persze jól megtanultuk — nagy árat fizetve ér-
te 1936-ban —, hogy a szocializmus csak szilárd munkás-
osztállyal és a demokratikus centralizmus alapján szer-
vezett marxista-leninista párttal marad szocializmus.
Nem szeminarizálás, hogy a munkásosztály fejezi ki a
felszabadult nép fő törekvéseit, s e törekvéseket a ha-
talon levő párt segítségével valósítja meg. Ha a mun-
kásosztálynak nincsen jól szervezett, ideológiailag kép-
zett kommunista pártja, akkor a munkásosztály hatalma
és a szocializmus veszélybe kerül.

Nálunk nincs vita a párt vezető szerepén, és ha-
zánkban ilyen vitát nem engedünk meg, mert ez az osz-
tályharc másik oldalán állók érdekeit és céljait szolgál-
ná. S nálunk sem tévesztődik össze a párt és az állam
centralizmusának tökéletesítésére irányuló törekvés, s az
ekörül folyó vita, azzal, amit a burzsoázia terjeszt: „szo-
cializmust kommuniztálj” jelszóval. A kettő között lényeges
a különbség. S mi ezt a különbséget igen jól érzékeljük
Magyarországon.

Nem állíthatjuk persze azt, hogy nálunk mindenki
pontosan meg tudja ítélni, hogy meddig tart dol-
gaink érdemi vitatása és mikor kezdődik egy ve-
lünk szemben álló eszme térhódítása. Még képzett mar-
xistáknál is előfordul a felismerés hiánya. Annál inkább
jelentkezhetne hát veszély a kérdésekben a marxista el-
méletben és a politikában járatanabb embereké. Ezért
szükséges foglalkozni a kérdésekkel és válaszolni a töké-
s ideológiai apparátus támadásaira, kimutatva ezekben a
nemzetközi méretekben folyó osztályharcot, ahol az egyik
oldalon mi vagyunk, és a másik oldalon velünk szem-
ben a tökésoztály. Alapkérdés, hogy a nemzetközi mére-
tekben folyó osztályharcban elfoglalt helyünket ponto-
san lássuk.

FEKETE JÁNOS

A foglalkoztatottak száma
a tervezett létszámfejlesztés
alapján 1970-ig mintegy 7
ezer 300 fővel emelkedik
Csongrád megyében. A nyug-
díjba vonulók helyett is
mintegy 4 ezer 200 főnyi
munkaerőt az utánpótlásból
kell biztosítani. Problémát

SZERDA,
1968. AUGUSZTUS 14.

DEL-MAGYARORSZÁG 3